

ICCJ Daca un inculpat cercetat într-un dosar a mai comis alta infractiune, va fi arestat doar în prima cauza

Înalta Curte de Casatie si Justitie a admis un recurs în interesul legii, prin care a stabilit ca, în situatia în care un inculpat este cercetat în libertate într-un dosar, însa exista suspiciunea ca a comis o noua infractiune într-un alt dosar sau intentioneaza sa savârseasca o infractiune, masura arestarii preventive se poate dispune doar în primul dosar.

Înalta Curte de Casatie si Justitie (ICCJ) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general si a decis ca "în interpretarea si aplicarea unitara a dispozitiilor art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedura penala, în situatia în care fata de inculpat este pusa în miscare actiunea penala pentru savârsirea unei infractiuni pentru care este cercetat în stare de libertate (primul dosar), iar ulterior exista suspiciunea rezonabila ca inculpatul a savârsit cu intentie o noua infractiune (al doilea dosar) sau pregateste savârsirea unei noi infractiuni, masura arestarii preventive în baza art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedura penala se poate dispune doar în primul dosar".

Potrivit unui comunicat al ICCJ, în urma analizarii textelor de lege si a doctrinei, Completul competent sa judece recursul în interesul legii (RIL) a stabilit ca, pentru a se dispune arestarea preventiva a inculpatului în considerarea temeiurilor invocate atunci când este cercetat în doua cauze diferite, infractiunea pentru care s-a pus în miscare actiunea penala va fi infractiunea - reper în functie de care se determina daca ulterior exista suspiciunea rezonabila ca inculpatul a mai comis o noua infractiune intentionata si aceasta infractiune va constitui si temeiul propunerii de arestare preventiva pe aceasta ipoteza.

Decizia ICCJ a fost publicata pe 29 ianuarie în Monitorul Oficial, devenind obligatorie, potrivit dispozitiilor art. 474, alin. (4), din Codul de procedura penala.

Pentru a se asigura interpretarea si aplicarea unitara a legii de catre toate instantele judecatoresti, procurorul general al României, din oficiu sau la cererea ministrului Justitiei, Colegiul de conducere al ICCJ, colegiile de conducere ale Curtilor de apel, precum si Avocatul Poporului au îndatorirea sa ceara Înaltei Curti de Casatie si Justitie sa se pronunte asupra problemelor de drept care au fost solutionate diferit de instantele judecatoresti.

Recursul în interesul legii este admisibil numai daca se face dovada ca problemele de drept care formeaza obiectul judecatii au fost solutionate în mod diferit prin hotarâri judecatoresti definitive, care se anexeaza cererii.

Decizia se pronunta numai în interesul legii si nu are efecte asupra hotarârilor judecatoresti examinate si nici cu privire la situatia partilor din acele procese.